

گابریل گارسیا مارکز:

بدون نوشتن، هرگز!

گابریل گارسیا مارکز، نویسنده مشهور کلمبیایی از سوی پلیس مکزیک به جاسوسی برای کوبا متهم شد. پلیس مکزیک «مارکز» را که از دهه ۶۰ میلادی ساکن این کشور بوده متهم کرده که در تمام این مدت برای کوبا و اتحاد جماهیر شوروی جاسوسی می کرده است. مارکز متهم شده است که درست در سال ۱۹۸۲ که جایزه نوبل ادبیات را دریافت کرد، از اعضای سرویس مخفی کوبا بود.

روزنامه «ال یونیورسال» اعلام کرده که مستندات دال بر همکاری مارکز از سال ۱۹۶۲ با سرویس مخفی این کشور در دست است. مستنداتی که پلیس مخفی مکزیک یا DFS که مترادف CIA و KGB است، ارائه کرده نشان می دهد، مارکز امتیاز نشر کتاب «گزارش یک قتل از پیش تعیین شده» را به سازمان امنیت کوبا و رییس آن بخشیده و همین امر نشان دهنده حمایت های سازمان امنیت کوبا و روابط نزدیک آن ها با یکدیگر است.

روابط نزدیک گابریل گارسیا مارکز با فیدل کاسترو رییس جمهور کوبا بر کسی پوشیده نیست، اما این که این روابط جنبه امنیتی داشته باشد، برای نخستین بار است که مطرح می شود. مارکز همچنین با روسای جمهور مکزیک در دهه ۷۰ نیز روابط نزدیکی داشت و از حمایت آن ها برخوردار بوده است در پی انتشار این اخبار "جرالد مارتین"، بیوگرافی نویسنده بریتانیایی گابریل گارسیا مارکز گفت مارکز رمان دیگری منتشر نخواهد کرد.

به مناسبت انتشار کتاب «گابریل گارسیا مارکز، یک زنده گی» نوشته جرالد مارتین در مکزیک، این بیوگرافی نویسنده گفتگویی با خبرنگار خبرگزاری فرانسه گفته است: «مارکز تمام وقت مشغول نوشتن است، اما اگر از من بپرسید اثر جدیدی از مارکز منتشر می شود یا خیر، پاسخ من منفی خواهد بود.»

زنده گی نامه مارکز پس از یک کار تحقیقی ۱۷ ساله از سوی جرالد مارتین، در اکتبر ۲۰۰۸ در ۵۰۰ صفحه به زبان انگلیسی منتشر شد و ابتدای ماه جاری نیز به زبان فرانسوی منتشر شده است.

کارمن بالسل، مدیر ادبیات اسپانیایی آثار گابریل گارسیا مارکز نیز همین نظر را دارد و گفته است باور دارد که مارکز دیگر هرگز نخواهد

نوشت.

مارکز ۸۲ ساله

در مورد جنجالی که ابتدای امسال درباره بازنشسته گی اش از نویسنده گی به راه افتاده بود، به روزنامه کلمبیایی "ال تیمپو" گفته بود: «اطمینان دارم، کاری به جز نوشتن نخواهم کرد. اصرار به انتشار آثارم ندارم، اما نوشتن را هرگز کنار نخواهم گذاشت. من تنها کسی هستم که می دانم کیکی که در حال پختن آن هستم چه زمانی آماده خوردن است». این در حالی است که عده ای با توجه به این که مارکز پس از انتشار «خاطره دلبران غمگین من» در سال ۲۰۰۴، سال ۲۰۰۵ حتی یک خط هم ننوشته بود، چنین استدلالی را مطرح کرده بودند. اما مارکز تاکید کرده بود که یک کتاب دیگر را در دست دارد.

و نکته جالب این که: اخیراً و به دنبال ساخته شدن فیلمی بر مبنای کتاب «خاطره دلبران غمگین من»، از سوی یک سازمان حمایت از حقوق کودکان در آمریکای لاتین از مارکز به علت ترویج و طبیعی جلوه دادن سوء استفاده جنسی از کودکان شکایت شده بود. اما جالب این جاست که یکی از دوستان صمیمی مارکز کمی پیش از این جنجال ها در روزنامه «گاردین» از نگاه عاشقانه مارکز در آخرین رمانش خیر داد و گفت این داستان عاشقانه کاملاً روحیه «گابو» (نام اختصاری مارکز) را تغییر داده و او را شاد کرده، «آپولیو» - دوست مارکز - که در سال ۱۹۸۲ بیش از یک سال برای نوشتن کتاب «رایحه درخت گوانا» که یک گفت و گوی طولانی با مارکز بود با او زنده گی کرده - گفته مارکز دچار وسواس شده و مدام از خودش انتقاد می کند. او در مصاحبه با گاردین گفته مارکز در سال ۲۰۰۵ حتی یک کلمه هم ننوشت در صورتی که ذهنش مملو از سوژه بود ولی می گفت: «اگر قلبت را در داستان نگذاری خواننده هایت خیلی زود می فهمند». و همین حس باعث شد تا هیچ یک از این سوژه ها را روی کاغذ نیاورد.

آپولیو گفته: «مارکز ۸۱ ساله رمانش را در چهار روایت نوشته و به زودی یکی از آن ها را انتخاب کرده به دست ناشرش «گارمن باسل» می سپارد. مارکز هنوز جلد دوم خاطراتش با نام "زنده ام تا روایت کنم" را هم به چاپ نسپرده است.

